

FOLKE VIRKE

August - September - Oktober 2022

Den demokratiske samtale i Cyberspace

Den Demokratiske Samtale i Cyberspace

Af Christian Mogensen,
specialkonsulent,
Center for Digital Pædagogik

3

Unge stemmer forsvinder fra den digitale demokratiske samtale

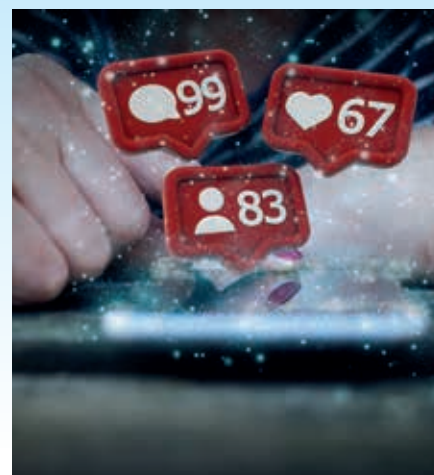
8

Af Christine Ravn Lund,
forkvinde for Dansk Ungdoms Fællesråd

Jeg er selv redaktør

11

Af Pernille Beckmann (V), borgmester,
Greve Kommune

www.folkevirke.dk

FOLKEVIRKE

Social, kulturel og politisk oplysning

Udgivet af oplysningsbevægelsen
FOLKEVIRKE

Oplag: 1.200 . ISSN 0015-5845

**Deadline for næste nummer:
15. oktober 2022.**

Bladet kan kun bestilles ved direkte henvendelse til:

Folkevirkes kontor

Niels Hemmingsens Gade 10, 3. sal
1153 København K
Tlf. 33 32 83 11
E-mail: folkevirke@folkevirke.dk
www.folkevirke.dk

Dette nummer koster i styksalg
kr. 60 + porto.

Særpris for klassesæt.

Bladabonnement kr. 210 + porto pr. år

Medlemskab kr. 400 pr. år

Beløbene kan indbetales på

Folkevirkes konto:

Reg.nr. 5301 . Kontonr. 0287753

Redaktion

Annemarie Balle (ansvarshavende)
Firkløvervej 1
2400 København NV
Tlf. 51 51 24 20

Forretningsudvalg

Formand: Annemarie Balle

Næstformand:

Jeanne Bau-Madsen

Kasserer: Tove Hinriksen

Lene Rafn Berendt

Karen Hallberg

Ulla Lunde Hansen

Tove Kristensen

Lene Lund

Katrina A. Rasmussen

Susanne Tarp

Tryk og layout

Aars Bogtryk & Offset, tlf. 98 62 17 11

E-mail: aarsbogtryk@aarsavis.dk

Layout: Louise Christensen

Genrefotos: www.colourbox.dk

Dette temanummer er udgivet med støtte fra:

FORENINGEN AF
DANSKE KULTUR-
TIDSSKRIFTER

Den demokratiske samtale i cyberspace

”Kamp må der til, skal livet gro”, står der i en af linjerne i H. V. Kaalunds gamle sang ”Jeg elsker den brogede verden”. Selv om sangen har mange år på bagen – den er fra 1877 – så er det stadig sandt.

Men, som Kaalund også skriver, så er det kamp for frihed i liv og tro.

En kamp, som skal foregå som en demokratisk samtale, hvor man efter en endt samtale og debat stadig kan respektere hinanden og have et godt forhold til hinanden.

I de fleste tilfælde foregår de fysiske samtaler da også på dén måde – senest så flot demonstreret på forsommerens folkemøde på Bornholm. Her blev der gennemført tusindvis af debatter i en god tone – og med masser af engagement og gensidig respekt.

Men når debattørerne ”gemmer” sig bag en skærm, og debatterne foregår i cyberspace, så er der gennem de senere år sket en ændring i debattonen. Den er blevet skarpere og mere skinger. I visse tilfælde endda meget ubehagelig – ja, nærmest ondskabsfuld.

I kommentarsporene kan man opleve mange ukvemsord og helt usaglige personangreb.

En udvikling, som har fået flere til helt at trække sig ud af debatterne i cyberspace.

Det er en ærgerlig udvikling, da de elektroniske debatter kan rumme mange fordele – fx at give nye muligheder for grupper, der har svært ved at komme til debatmøder og måske også skabe givende samtaler mellem grupper, som ellers ikke ville have mødtes.

I dette nummer af Folkevirke får en række skribenter med dyb viden på området ordet. De peger på forskellige muligheder og giver bud på, hvordan den gode debattonen igen kan komme i højsædet samtidig med, at engagementet fastholdes.

God læselyst og på gensyn til debatmøder i Folkevirke!

**Annemarie Balle,
redaktør**

INDHOLD

Den Demokratiske Samtale i Cyberspace	3
Unges stemmer forsvinder fra den digitale demokratiske samtale	8
Jeg er selv redaktør	11
Udfordringer i den digitale verden anno 2022	14
Den svære digitale debat	15
Den digitale brevkasse:	
Debatter i cyberspace og fysiske møder	16
Folkevirke til Folkemødet:	
Spændende debat om stemmesedler	19
Kvindestemmer '22:	
Fejende flot eftermiddag	20
Arrangementskalender 2022	22
Genforening i ord og toner	24

Den *Demokratiske* Samtale i Cyberspace

Refleksioner over, hvor luftpumpen til demokratiets redningsbåd ligger begravet.

Af specialkonsulent
Christian
Mogensen,
Center for Digital
Pædagogik

Internettet virkede som en fantastisk idé. Al viden og information skulle være tilgængelig for alle, og kommunikationen skulle gives fri, så meninger, teorier og politisk stilstand kunne udfordres – når som helst og af hvem som helst. I dag sidder vi tilbage med en demokratisk samtale som, mildest talt, er under pres.

Debattører og folkevalgte angribes og udskammes for deres hang til makrelmadder, fløjpolitiske statements eller nær ved hvad som helst. Alt efter hvilken analyse og artikel, man læser, er det enten lige slemt for alle eller lidt værre for nogle – fælles er dog, at det står ilde til i det digitale debat-landskab. Inden vi opgivende flår modemmet ud af væggen og slukørede forviser den demokratiske samtale fra world wide web, er det dog værd at undersøge, *hvad* der egentlig er problemet online, og *hvordan* vi løser det. I det store hele giver begrebet "Internettet" meget lidt mening.

"Internettet" består af forskellige arenaer med forskellige populationer, regler og formater. Det er meget få udsagn, der kan anvendes

om alle arenaer på én gang, for der vil altid være milevid forskel på en debat på henholdsvis Twitter, Facebook, Snapchat, Instagram og så alle de andre platforme. Derfor er det vigtigt, at der skelnes mere præcist mellem de forskellige arenaer. Langt den meste forskning på emnet forholder sig også kun til enkelte platforme, selvom mange konklusioner fejlagtigt tilskrives hele "Internettet".

Hvem går det ud over?

De fleste studier og analyser, som forholder sig til den udfordrede demokratiske online-samtale, henter deres data fra Twitter og Facebook. Langt de fleste borgere har deres daglige gang på Facebook, hvor stort og småt diskuteres, og de politisk engagerede slår (også) deres folder på Twitter. Langt færre befinder sig på f.eks. Reddit eller 4Chan, hvor bølgerne måske nok går endnu højere, men altså rammer færre.

Institut for Menneskerettigheder viste i 2019 [Demokratisk deltagelse på Facebook], at debatter på verdens største sociale medie i høj grad domineres af mænd – særligt ældre. Desuden viste det sig, at det særligt er unge kvinder, som afskrækkes af tonen i debatten og derfor afholder sig fra at deltage i den offentlige demokratiske samtale.

Man kan så spørge, om det så også betyder, at kvinder modtager mere hadtale og flere tilsvininger end mænd?

At måle had

Det er svært, og ikke mindst videnskabeligt uholdbart, at ville måle og veje al had og hadtale på én gang. Forskellige studier differentierer imellem bl.a. chikane, trusler, tilsvininger og uønskede beskeder, men for nærværende eksempelvis skyld samler vi alskens ondskab under samme begreb. Amerikanske forskere [Pew Research Center, 2021] fandt i 2021

Inden vi opgivende flår modemmet ud af væggen og slukørede forviser den demokratiske samtale fra world wide web, er det dog værd at undersøge, hvad der egentlig er problemet online, og hvordan vi løser det. I det store hele giver begrebet "Internettet" meget lidt mening.

Christian Mogensen,
specialkonsulent, Center for Digital Pædagogik

fra selvrapporterede data, at ca. 40% af respondenterne havde modtaget hadtale som følge af eller undervejs i digitale diskussioner, og at der faktisk var en lille overvægt af mænd. Umiddelbart en konklusion som står i skærende kontrast til det gældende narrativ om, at i digitale debatter går det hårdere ud over kvinder end mænd – som eksempelvis rapporteret af danske Analyse og Tal i 2021 [Angreb i den offentlige debat på Facebook].

Forskellen på de to rapporters fund skal bl.a. findes i, at førstnævnte adspurgte respondenterne om, de havde oplevet hadtale, tilsvininger m.v., hvorimod sidstnævnte undersøgte, hvor ofte ord og sætninger forbundet med hadtale og angreb blev anvendt i diskussioner på Facebook.

Et påfaldende fund er dog, at i den førstnævnte undersøgelse, hvor altså mænd syntes at blive angrebet og svinet til i (lidt) højere grad end kvinder, svarede de samme mænd, at tilsviningerne havde lille eller ingen effekt hos dem. Derimod svarede kvinderne, at de blev påvirket

af den hadtale, de modtog. Det kan betyde flere ting:

- At mændene er mere hårdhuede end kvinderne.
- At mændene er blevet vænnet til ikke at lade sig gå på af tilsvininger.
- At de angreb, som rettes mod mænd og kvinder, ikke har samme kvalitet og "tyngde".

Jeg hælder til den sidste tolkning af flere årsager. Samme studie understreger, ligesom andre, at mænd befinder sig i bestemte (ifht. hadtale) risikofyldte onlinearenaer. Navnlige computerspil. Et miljø der, siger jeg som aktiv computerspiller i mere end 30 år og anmelder i snart 10, ad flere omgange har vist, hvor helt igennem modbydelig tonen kan være.

Spil som Call of Duty og League of Legends har, retfærdigvis, et helt forfærdeligt ry for den tone, spillerne bruger om hinanden og andre.

Noget af det, som jeg ved selvsyn har oplevet går igen, er, at tilsviningerne over en årrække er blevet tiltagende værre. Hvad der for mange år siden var spydige kommentarer om evner i spillet, størrelsen på ram-klodser og tilsvarende ligegyldigheder, er i dag blevet til en syndflod af voldsomme kommentarer om køn, race, religion og dødsønsker over med- og modspillere samt deres familier. Mængden af kommentarer er måske nok den samme, men indholdet er blevet voldsommere.

Kommentarer om evner i spillet eller dårlige situationer kan rettes ligeligt til mænd og kvinder, men angrebene på beskyttede forhold (køn, race m.v.) rammer hårdere på dem, som netop er vant til, i den fysiske verden, at lægge hud og hoved til den slags.

Derfor er det nærvæd umuligt at sige noget om mængden af hadtale, og det står tydeligt, at et mere retvisende forhold er enten at ud-

spørge modtagerne af kommentarerne om effekten af dem eller at måle, hvor mange angreb der er rettet imod hvilke grupper.

I de to førnævnte – umiddelbart modstridende – publikationer er der dog alligevel nogle overlap. Kvinderne mener, at hadtalen og angrebene har en større påvirkning end mændene, siger den første – og den anden understreger, at markant flere angreb er rettet imod kvinders køn (13,7% af de målte angreb) end mod mænds køn (1,3% af de målte angreb). - Til sammenligning tegner angreb på muslimer og udlændinge bredt sig for samlet 27,8% af angrebene.

De to forhold, at flere angreb er rettet imod kvinders køn, samt at kvinder føler sig mere berørt af de angreb, de modtager, end mændene gør, tegner et billede af, at selvom mænd og kvinder angribes i lige stor grad, er det udslagsgivende, at kvinder angribes på deres køn, og at mænd angribes på andre forhold.

Institut for Menneskerettigheder [Demokratisk deltagelse på Facebook, 2019] viser også, at selvom mænd i højere grad modtager tilsvininger eller hårde kommentar undervejs i debatter på Facebook, oplever kvinder tre gange mere end mænd, at tilsviningerne drejer sig om deres køn, fremfor f.eks. deres politiske holdning.

Samlet tegner der sig et billede af, at vi ikke bare kan samle al hadtale i ét regnestykke, men også må forholde os til dets indhold, hvem det rettes imod og hvorfor.

Algoritmisk hadtale

Når vi vil forstå den demokratiske samtales digitale vækstbetingelser, må vi også forstå den dér, hvor den prøver at slå rod. Facebook er, uden sammenligning, det sociale medie, som samler flest danskere hver dag. Lige under 90% af danskerne er på Facebook, og det store sociale medie dækker således både de unge, de voksne og de gamle, af alle køn. Selvom Facebook virker som mediet, hvor alt indhold – fra katte billeder til feriefotos og videre til politiske dundertaler – får lige meget plads, gemmer de bagvedliggende regnestykker, som er udslagsgivende for, om du ser billeder af kæledyr eller krigsforbrydelser, på en anden historie. I 2018 vurderede man fra højeste niveau i Facebook, at platformens succes ikke længere kun skulle måles i visninger eller simple interaktioner (typisk "likes"), men derimod *meaningful social interactions* (MSI) – meningsfulde sociale interaktioner. Disse blev i samme ombering defineret som kommentarer eller delinger med kommentarer af indhold. Opslag, som enten blev kommenteret meget eller delt og kommenteret meget, skulle fremhæves over opslag, som bare fik mange likes. I udgangspunktet en dragende ændring af algoritmerne; det er selvsagt mere interessant at se indhold, som drager andre brugere til at kommentere på det end det, som kun kan motivere til et enkelt tastetryk eller museklik. Desværre er de følelser, som hurtigst får os til tasterne og i det digitale blækhed, vrede og harme. Det betyder, at verdens største debat-

platform altså ikke bare kan måle og veje, hvilke opslag, der gør os vrede, men at de også vælger at fremhæve dem – eksponere flere brugere for det (åbenbart) provokerende og sprængfarlige indhold.

Analyse og Tal [Angreb i den offentlige debat på Facebook, 2021] viser, at de debattemner, som indeholder flest angreb og tilsvininger, er Sikkerhed & Terror (13%), Politisk tilhørsforhold (12%), Flygtninge og integration (12%), og dernæst kriminalområdet, retspolitik, religion, byggeri & bolig, kulturarv & danskhed, international politik, militæret, ligestilling, køn og diskrimination, samt EU. Nærmest alle er emner, hvor en voldsom debat kan forventes rettet imod etniske og religiøse minoriteter eller kvinder.

Anden dansk forskning pointerer dog, at det ikke nødvendigvis er den digitale afstand, der gør, at debatten afspores og går amok.

Forskere fra Aarhus Universitet [ROPH-projektet v. Professor Michael Bang Petersen m.fl.] viser, at de, som optræder ubehageligt i debatter på sociale medier, også gør det i den fysiske verden. Eller, det ville de, såfremt de fik chancen. Men oftest inviteres den slags ubehagelige mennesker ikke med til kakkeltbordet og den politiske dialog ret mange gange. Men når samtalen bliver digital og f.eks. foregår på åbne facebook-sider (nyhedsmedier, politikere o.lign.), kan vi ikke længere vise dem døren. Det står dem frit for at sætte debatten i brand og agitere for at få andre debattører til "at svare igen", hvorefter samtalen udslettes, og den kommunikative skyttegravskrig tager over.

Så når vi debatterer online, har vi altså ikke et ligeså kurateret debatrum, som hvis vi selv havde inviteret vennerne til festen, og samtalen faldt på noget sprængfarligt.

Populært sagt gør den digitale diskussion os altså ikke til røvhuller, men den tilbyder dem, som allerede er røvhuller, en større platform, end de ellers ville have fået.

Masser af løsninger!

Forskningen fra ROPH peger ligesom PEW m.fl. på, at det mestendels er mænd, der stikker online-debatten i brand. De er i højere grad status-drevne og forlanger en anerkendelse, de ikke føler, de får i forhold til kvinder og de individer, som særligt ophidser debatten. De har asociale personlighedstræk, høje tanker om sig selv og lav empati.

De oplever forskellige frustrationer i hverdag og tilværelse, tilskriver skylden herfor "de andre" og angriber "dem" online. Det er simpelt, men det virker.

Desværre.

Modsvaret kommer prompte, og mudderkastningen og skældsordene flyver snart i alle retninger.

Debatten er afsporet, demokratiet er sat i venteposition.

Det er ikke min erfaring, at det hjælper at gå i direkte kommunikation med de kommunikative brandstiftere – hverken aggressivt eller medfølelse, da de oftest vil bruge den øgede opmærksomhed til at skabe en modkulturel statusforøgelse – altså ødelægge debatten yderligere for at høste likes og opmærksomhed fra den ene fløj.

Det betyder dog ingenlunde, at agitatorernes oprindelige frustrationer er ligegyldige eller ikke skal løses. Faktisk er det måske netop herved, at luftpumpen til demokratiets redningsbåd ligger begravet!

Selvom det stritter på de fleste af os at hjælpe mudderkasterne, så bør vi måske sluge lige netop dén kamel – i demokratiets navn. Hvis nogle borgere har en oplevelse af så voldsom marginalisering, som afsporingen af den demokratiske debat

tyder på, så kan vi fra politisk- og samfundsniveau ikke sidde den overhørig. Så må vi – i andre og tidligere arenaer end destruktive debatter – søge at løse disse problemer eller hjælpe de fremtidige antidemokratiske debattører til selv at løse dem.

Nogle af de emner, som vi i indeværende artikel har set, får samtalen til at vælte af sporet, er bl.a. indvandring og køn, og samtidig ved vi, at det oftest er mænd, der bedriver selvsamme afsporing. Det betyder ingenlunde, at mænd i kraft af deres køn har en højere tendens til at afspore debatter end kvinder. Det kunne dog tyde på, at mænd i større grad end kvinder oplever en samfundsmæssig frustration og ikke ved, hvad de skal gøre ved den.

Måske fordi at de for første gang i verdenshistorien udfordres på privilegier og forlommer i samfundet? Måske fordi #MeToo-debatter og BlackLivesMatter-kampagner hjælper "alle de andre"?

Måske fordi vi som mænd er opdraget til at holde vores følelser helt tæt til kroppen og bare grynte "fint", når nogen spørger, hvordan vi har det?

Måske fordi vi som mænd er trænet til at være mere trygge som angribere (i debatter) end ofre (i vores liv)? Nogle debattører svinger med de verbale knytnæver (også!) i den demokratiske samtale online – men vi skal sørge for at minde os selv om, at de ikke nødvendigvis gør det af ond vilje. Måske er det bare den eneste kommunikation, de har lært eller er trygge ved.

Der findes masser af teknologiske indsatser, som kunne bygge et de-

mokratisk bolværk om de sociale mediers debatter:

- Algoritmerne véd tydeligvis, hvornår indhold (formentlig) er hadefuldt. - Hvorfor vægtes fortsættelsen af den hadefulde debat højere end deltagerens mentale helbred og humør?
- Nogle hjemmesider og apps (Den Blå Avis, MobilePay, eBay m.fl.) forudsætter, at man verificerer sin identitet (f.eks. med NemID) for fuld adgang – hvorfor gør vores demokratibærende platforme ikke det samme?
- Platforme sorterer bestemte debatter og indlæg fra og sørger for, at ingen ser dem. Hvorfor ikke give brugerne selv kontrollen over deres feed og indhold?

Svaret på alle spørgsmålene, og mange andre, er, at det ville betyde et tab af magt, kontrol og indtjening for de store medieplatforme, som lige nu sidder med hænderne på alle knapperne. Kontroltabet ville betyde en ændring i brugeradfærd, som videre besværliggør profitmaksimering. En hamrende usexet konklusion på demokratiets fortabte potentiale, men ak.

Dog tror jeg på, at den demokratiske deroute ikke kun kan løses ved at sparke mediegiganterne over skinnenebenet eller i de sociale mediers skyttegravsdiskussioner. Jeg tror på, at den frustrerede og beskidte debat online er et symptom på en frustration og oplevet fremmedgørelse i samfundet hos nogle bestemte borgere. Vi har som samfund en pligt til at hjælpe alle i så vid udstrækning, det er muligt – også de, som optræder særdeles usympatisk. Hvis vi tør gøre favntag med, hvilke problemer og uretfærdigheder internettroldene og demokratisabotørerne oplever og måske endda faktisk har, kan vi samtidig begynde en demokratisk helingsproces, som rækker langt udover Facebook, Twitter og alskens hashtags.

Christian Mogensen

Specialkonsulent hos Center for Digital Pædagogik.

Stifter af og næstformand hos Dansk Mandesamfund.

Twitter: @CVMogensen

Unge *stemmer* forsvinder fra den digitale demokratiske samtale

Af Christine Ravn Lund, forkvinde for Dansk Ungdoms Fællesråd

De sociale medier har et kæmpe demokratiserende potentiale. Vi kan snakke sammen på tværs af bygrænser og endda på tværs af landegrænser. Vi kan samles i interessefællesskaber med mennesker, som vi ellers aldrig ville have stødt på. Vi kan komme helt tæt på beslutningstagerne, når vi diskuterer med politikere på deres Facebook- og Twitterprofiler. Der er ingen redaktør, der beslutter hvad eller hvem, der får spalteplass i debatten, vi kan alle deltage bag vores computere. Men gør vi alle det? Det kan nemlig også være en farefuld færd at bevæge sig ind i den

demokratiske debat online. Sproget i kommentarsporene bliver hurtigt hårdt og fjendsk. Man kan føle sig slået tilbage af hadefulde kommentarer, allerede inden man har sat sig til tastene. Ifølge DUFs årlige Demokratianalyse¹ svarer flere end tre ud af fem unge i gruppen 16 til 25-årige, at de er helt eller delvist enige i, at tonen i samfundsdebatten online giver dem mindre lyst til at give deres mening til kende. Det er et kæmpe demokratisk problem, at vores fælles samtale online er udfordret i sådan en grad, at de unge fravælger at deltage i den. Derfor arbejder vi i DUF for at styrke den digitale demokratiske samtale.

Samtalen er demokratiets væsen
Den digitale verden er blevet integreret i den fysiske verden, og unge skiller i dag ikke de to verdner fra

hinanden. Livet foregår i høj grad også digitalt, man tager skolekammeraterne med hjem i lommen, hvor snakken fra frikvarteret kan fortsætte på mobilen. Det samme er sket med demokratiet, der også foregår digitalt, hvor den offentlige samtale i høj grad er rykket over på sociale platforme som Facebook. I DUF mener vi, at netop samtalen er grundessensen i vores demokrati. Som Bodil Kochs mand Hal Koch, der foruden også var DUFs første formand, skrev i sin bog 'Hvad er demokrati?': *"Det er samtalen og den gensidige forståelse og respekt, som er demokratiets væsen"*. Denne forståelse af sammenhængen mellem demokrati og samtalen er fundamentet for vores arbejde i DUF. Derfor har vi i DUF et stort fokus på samtalen online og er bekymret for, hvordan blandt andet den hårde tone online udfordrer

samtalen og forudsætningen for vores sunde demokrati.

Samtalen online bliver hurtig ekskluderende og så hård, at unge som sagt trækker sig. Man undgår samtalen i frygt for at blive udskaftet og få trusler. Mange unge kan derfor heller ikke se behovet for at deltage i den online debat. Hvorfor skulle man risikere at få hadske kommentarer i hovedet, når man sidder og scroller på sin mobil i sofaen? Så hellere holde sig langt væk.

Jeg forstår godt, at man ikke kaster sig ind i kommentarsporet, men at man hellere vil snappe med vennerne om løst og fast, se dansevideoer på TikTok eller dele sine ferieoplevelser på Instagram. Men fordi den politiske debat i høj grad er rykket over på de sociale medier, er det et problem, hvis de unges stemmer forsvinder herfra.

Samtalen ender med at være domineret af det fåtal, der tør kaste sig ind i debatten eller dem, der selv udfordrer debatten med deres hårde retorik. Disse bliver definerende for folkets holdning på sociale medier. Det er deres holdninger, som borgere og beslutningstagerne ser og hører.

Derfor mener vi i DUF - Dansk Ungdoms Fællesråd, at vi må finde en vej til at engagere de unge i samtalen. For unge har masser af politiske holdninger og drømme for fremtiden. De er politiske mennesker på så mange andre punkter. Ifølge DUFs demokratianalyse 2021 har tre ud af fire unge deltaget i en politisk aktivitet inden for det seneste år. Så hvordan får vi unge til at føle, at de kan og har lyst til at udtrykke deres holdninger på de sociale medier?

I DUF mener vi, at vi alle har et ansvar for, at den online samtale er drevet af nysgerrighed, dialog og gensidig respekt. Vi må alle gå ind i kampen mod hadske internettrolle. Derfor har vi i DUF udviklet 10 guidelines til det personlige ansvar for den gode tone online.

**Christine Ravn Lund,
forkvinde for Dansk Ungdoms Fællesråd**

Vores personlige ansvar for den gode tone

I DUF mener vi, at vi alle har et ansvar for, at den online samtale er drevet af nysgerrighed, dialog og gensidig respekt. Vi må alle gå ind i kampen mod hadske internettrolle. Derfor har vi i DUF udviklet 10 guidelines til det personlige ansvar for den gode tone online². Vi tror på, at vi er mange flere, der vil den gode tone på de sociale medier, end der er mennesker, der spreder en hadsk og uvelkommen debatkultur. Derfor må vi i fællesskab arbejde for en bedre kultur.

Men vi ved også fra os selv og andre unge, at det kan være grænseoverskridende at bevæge sig ind i debatten. Vi har derfor udviklet de 10 guidelines som et handlingsanvisende værktøj til unge, men også alle andre, der ønsker at arbejde for en sundere samtalekultur online. Vi ved jo allesammen godt, at vi skal holde den gode tone, men med disse guidelines får vi konkrete råd til, hvordan vi kan gøre det og aktivt selv medvirke til en sundere debatkultur.

De ti guidelines ændrer ikke kulturen med det samme. Vi ved godt, at det er en lang og sej kamp at skabe kulturændringer. Men med de

ti guidelines har vi udviklet et redskab, der kan være første skridt på vejen i at bevæge sig ud i samtalen. Vi kan alle bidrage bare i det små ved at give et like til en kommentar, der gør noget godt eller stille spørgsmål til en hadefuld kommentar.

Håbet er, at hvis vi i fællesskab starter så småt og støtter hinanden, kan vi sammen styrke den online samtale. En samtale hvor vi har lyst til at engagere os, hvor vi lytter og prøver at forstå hinanden, hvor vi er nysgerrige og respektfulde overfor hinanden. Men vi unge kan ikke gøre det alene, vi må samles på tværs af alle aldre.

Generationerne i fælles front

Der er stor forskel på generationerne og deres digitale liv. Vi er blandt andet på forskellige platforme. De unge valfarter fra Facebook til medier som Tik Tok og Snapchat. De ældre deler billeder af deres ferier på Facebook og snakker med deres naboer i deres boliggruppe. Men selvom der er meget, der adskiller vores digitale liv, så er alle generationerne bekymrede for samtalen online, det viser tal fra demokratianalysen 2021. Vi synes alle, at tonen er for hård og debatten er præget af ekstreme holdninger.

Hal Koch skrev i sin bog "Hvad er demokrati?", at det er samtalen, den gensidige forståelse og respekt, som er demokratiets væsen.

Derfor mener vi i DUF, at vi på grundlag af den fælles bekymring må gå sammen om en fælles løsning.

Første skridt på vejen er at forstå hinanden bedre og blive klogere på hinandens digitale liv. Derfor har vi sammen med Ældre Sagen udviklet projektet 'Bryd Ekkokammeret', hvor vi har samlet unge og ældre til en samtale om tonen online og deres digitale liv. Gennem workshops har vi udviklet en øvelsesbog³ af samme navn, der skal gøre os klogere på hinanden. Den består af en række øvelser, som man kan bruge med sine børnebørn, forældre, kollegaer eller andre, hvis digitale liv man gerne vil blive klogere på.

Ved at dyrke nysgerrigheden på hinanden og bryde vores offline og online ekkokamre tror vi på, at vi også så småt kan styrke den digitale demokratiske samtale. Vi kan lære meget af at forstå hinandens perspektiver og holdninger.

Den online verden kommer nemlig også med en masse gråzone og etiske dilemmaer. Det er ikke altid soleklart, om en kommentar er over strengen eller ej. Gennem workshop-rækken er det også blevet tydeligt,

at vores grænser for, hvad man kan tillade sig at skrive på sociale medier, er meget forskellige. Derfor er det så vigtigt, at vi på tværs af aldre snakker sammen om de online spilleregler, som vi i fællesskab må nedsætte.

Arbejdet for en styrket demokratisk samtale fortsætter

Arbejdet for en styrket samtale er langt fra slut. Derfor har vi i DUF sammen med Ældre Sagen indgået en generationskontrakt, hvor vi har givet håndslag på, at vi sammen vil styrke den digitale demokratiske samtale ved at:

1. Skabe en sund dialog online, der bygger på gensidig respekt.
2. Give alle mulighed for at deltage i den digitale demokratiske samtale.
3. Understøtte og skabe kendskab til rettigheder online.

Alle tre punkter, mener vi, er essentielle for en sund samtalekultur on-

line. Vi vil skabe en sund dialog online ved at fortsat understøtte nysgerrighed, refleksion og dialog om vores egen og andres digitale adfærd. Vi mener, at det skal være muligt for alle at deltage, og barriererne herfor kan være forskellige. Måske mangler man digitale kompetencer, platformen er utilgængelig for én eller tonen skræmmer én væk. Slutteligt skal vi alle kende til vores rettigheder online. Hvis vi ikke kender vores rettigheder, ved vi heller ikke, hvornår de bliver overskredet, hvis man oplever trusler eller krænkende adfærd online.

Vi må alle arbejde for, at vi kan føle os trygge og klædt på til at kaste os ind i den digitale samtale. Unge såvel som ældre må have den selvtillid, det kræver at udtrykke sine visioner og holdninger til omverdenen.

Så vores arbejde fortsætter.

Vi håber, at jer læsere også vil deltage i kampen for at styrke den digitale demokratiske samtale, da vores fælles samtale er demokratiets væsen. Men en velfungerende og inkluderende samtale eksisterer kun, hvis vi arbejder for det.

Sociale medier har gjort det nemt at udfordre vores fælles samtale, men det har også givet os mulighederne for at udbrede og have en endnu mere inkluderende samtale end nogensinde før.

Lad os sammen sørge for, at vi stadig har en stærk demokratisk samtale også online.

¹ https://duf.dk/fileadmin/user_upload/Editor/documents/DUF_materiale/DUF_Analyser/Demokratianalysen_2021.pdf

² <https://duf.dk/artikel/de-10-guidelines-til-det-personlige-ansvar-i-online-debatten>

³ <https://duf.dk/artikel/bryd-ekkokammeret-oevelsesbog>

Jeg er *selv* redaktør

Borgmester Pernille Beckmann har over ti års erfaring med debatter på sociale medier. Her fortæller hun om erfaringer og overvejelser i forhold til at være på konstant og overalt.

Af borgmester
Pernille Beckmann
(V), Greve

For næsten 15 år siden fik jeg min profil på Facebook. Det var efter, at min partileder og Danmarks statsminister Anders Fogh Rasmussen havde holdt en tale på et årsmøde i Venstre, hvor han fortalte, at han havde fået 100 nye venner på Facebook. Jeg ville også gerne være venner med Anders Fogh Rasmussen, og så oprettede jeg min første profil på et socialt medie.

Den profil blev også starten på et liv, hvor sociale medier er blevet en stor del af min hverdag på både godt og ondt.

Jeg er i dag meget aktiv på Facebook, Instagram og LinkedIn. Jeg hygger mig også lidt med at sende beskeder på Snapchat, og desuden har jeg en profil på TikTok, men dér følger jeg mest med i, hvad andre gør.

For mig er det nødvendigt at være på sociale medier af mindst tre grunde:

- Jeg bliver synlig.
- Jeg kan opbygge tillid.
- Jeg har mine egne talerør uden om de etablerede medier.

Synlighed

Jobbet som borgmester kræver synlighed.

Først og fremmest er jeg jo på valg hvert fjerde år, og derfor er det nødvendigt for mig, at borgerne ved, hvem jeg er, og hvad jeg står for. Det er en bunden opgave at deltage i debatter og samtaler om, hvad vi vil med vores samfund – uanset hvor de foregår. Og efterhånden er en stor del af den demokratiske samtale flyttet fra det fysiske rum og de traditionelle medier til sociale medier.

Facebook en nutidens lokale forsamlingshus – desværre uden den traditionelle sang fra højskolesangbogen og en ordstyrer, som sørger for kammertonen.

Sociale medier giver også synlighed i form af muligheden for at købe annoncer. Jeg lavede min borgmester-facebookside i forbindelse med kommunalvalget i 2016, fordi det var nødvendigt at have en side for at

kunne købe annoncer. Den side er fortsat mit største sociale medie med 5800 følgere. Op til valg sørger jeg naturligvis også for synlighed i form af valgplakater og annoncer i dagbladene, men annoncerne på sociale medier er meget effektive til at nå præcis den målgruppe, jeg gerne vil i kontakt med.

Hvor Facebook i høj grad er et medie til debat, er Instagram et venligere sted at være synlig. Dér viser jeg også lidt af mit privatliv, og ofte bruger jeg nogle af Instagrams sjove funktioner, hvor man kan pynte billeder med grafik og tilføje musik.

Jeg poster billeder af min hund, af sommermad på grillen og koncerter, jeg går til. En sjælden gang er der også et billede af mine nærmeste, men det er efterhånden meget sjældent. De har ikke lyst til at være lige så synlige, som jeg er nødt til at være.

LinkedIn er min nyeste satsning. Dér møder jeg færre vælgere, men jeg får til gengæld kontakt med samarbejdspartnere, leverandører og personer med faglig viden. Jeg får mulighed for at fortælle om mine strategiske overvejelser, og jeg får til gengæld henvendelser, som kan kvalificere mit politiske arbejde. Selvom jeg poster opslag på sociale medier flere gange om dagen, har jeg stadig svært ved at bruge self-

Facebook en nutidens lokale forsamlingshus – desværre uden den traditionelle sang fra højskolesangbogen og en ordstyrer, som sørger for kammertonen.

Borgmester Pernille Beckmann (V), Greve

ies. Jeg kan næsten ikke holde dem ud, selvom selfies bliver belønnet af sociale mediers algoritmer. I stedet poster jeg billeder af mig selv, hvor jeg er fotograferet i en sammenhæng, og så må jeg leve med, at det går lidt ud over rækkevidden af mine opslag.

Tillid

På sociale medier opbygger jeg også tillid. Borgerne i min kommune skal følge med i, at jeg arbejder for dem, og derfor poster jeg billeder og tekst fra min hverdag som borgmester hver eneste dag. Mange af opslagene er billeder fra besøg på virksomheder, begivenheder, hvor jeg selv skal tale eller møder med samarbejdspartnere. Men borgerne får ikke kun glansbilleder. De får også ærlig besked om de svære emner. Jeg fortæller om udfordringerne med at skaffe boliger til de ukrainske flygtninge, som vi tager imod, eller jeg forklarer ærligt, at kommunens økonomi er gået fra god til så stram, at vi bliver nødt til at udskyde eller aflyse vigtige byggerier.

Det er ikke populære budskaber, men det er ærligt, og ærligheden er vigtig for at bevare tilliden mellem borgere og myndighed.

Den slags beskeder giver masser af kritik fra borgerne på Facebook. Til gengæld møder jeg forståelse fra andre beslutningstagere på LinkedIn.

Talerør

Jeg har været borgmester i ni år, og jeg har naturligvis også stået i forskellige typer af kriser, hvor aviser og tv har dækket mine og byrådets beslutninger meget kritisk. Nogle gange er kritikken fair, og så må jeg jo lægge mig fladt ned og beklage. Men andre gange er kritikken unanceret eller direkte forkert, og så har jeg brug for at fortælle min version af historien. Det gør jeg først og fremmest på min egen facebook-side. Der kan jeg fortælle historien i den ramme og med det udgangspunkt, som er mit og byrådets, og så kan jeg tage debatten på baggrund af det. Jeg ved også, at mange journalister følger mig, og dermed får jeg også mulighed for at fortælle dem, hvad jeg mener om konkrete historier.

Redaktør

På Facebook er der ikke en redaktør. Der er en algoritme og Facebooks såkaldte fællesskabsregler, som alle skal overholde. Men selv-

om det lyder fint, er det slet ikke på niveau med en debatredaktør på en traditionel avis. Jeg ved, at der er nogle, som synes, at sådan en ufiltreret debat er demokrati i dets rene form. Jeg synes desværre, at det ofte bliver en svinesti.

Vi ser kommentarspor fulde af bandeord og nedværdigende betegnelser. Jeg har selv oplevet, at mine børn er blevet hængt ud med deres navne og skolerne, de gik på. Det pressede mig og os som familie, så jeg ikke kunne sove om natten. Jeg ved, at mange offentlige personer har det på samme måde, og ofte tør de slet ikke læse kommentarsporene under deres egne opslag.

Jeg læser kommentarerne, men jeg har valgt, at jeg er min egen sides redaktør, og jeg insisterer på en ordentlig tone.

I perioder har jeg valgt at bruge et værktøj fra Facebook, hvor man kan spærre for bestemte ord. Det betyder, at man ganske enkelt ikke længere kan kalde mig og andre de ord, og det hjælper lidt. Jeg har også blokeret for følgere, som ikke bidrager til debatten med andet end had og hån. Og jeg har i det hele taget ryddet op på min side, så den er til at holde ud at være på.

Jeg byder til enhver tid den demokratiske debat velkommen, og jeg kræver ikke, at folk skal være enige med mig. Jeg sletter heller aldrig indlæg, fordi skribenten er uenig, men jeg sletter indlæg, hvis nogen bliver kaldt luder, spasser eller det, der er endnu værre.

Til gengæld er jeg selv blevet ret modig. Jeg siger det, jeg mener – jeg går ikke på listefødder eller er bange på forhånd. Det har jeg ro omkring.

Tiden

Jeg bruger for lang tid på sociale medier, og jeg har samtidig for lidt tid. Det er et vilkår i mit liv, men jeg vil ikke vælge noget fra, for de forskellige medier når ud til forskellige målgrupper, som jeg gerne vil være i dialog med.

Indimellem har jeg dog svært ved at følge med, og det møder jeg desværre meget lille forståelse for. For eksempel bliver jeg ofte tagget i en kommentar på Facebook, og hvis jeg ikke svarer samme dag, bliver jeg kritiseret for at være arrogant og ligeglad. Men jeg ved jo ikke alt på stående fod, og så har jeg brug for at tale med en faglig medarbejder i administrationen, før jeg kan give et godt svar.

Gevinsten

Jeg synes, at jeg får meget ud af at være på sociale medier. Jeg er jævnligt med i gode debatter, og jeg får

også ofte konstruktive indspark til arbejdet i Greve Kommune, og det sker endda, at jeg får ros.

Jeg har fået rådgivning ude fra i forhold til at bruge LinkedIn bedre, og dét har været en øjenåbner i forhold til, hvordan jeg skal arbejde endnu mere målrettet med sociale medier. Jeg er gået fra at arbejde ud fra en mavefornemmelse til at blive mere strategisk.

For nyligt sagde en af kommunens direktører op for at blive kommunaldirektør i en anden kommune.

På Facebook valgte jeg, at jeg ikke ville skrive om det.

På Instagram lagde jeg billeder op fra aftrædelsesreceptionen.

Og på LinkedIn skrev jeg, at Greve Kommune er god til toplederudvikling, for vores direktører bliver igen og igen kommunaldirektører i andre kommuner.

Det giver et ret godt billede af, hvorfor det er vigtigt for mig at bruge tid

på flere forskellige sociale medier. I dag er det mange opslag og kommentarer siden, at jeg hørte om Anders Fogh Rasmussens 100 nye venner. Siden har vi alle sammen lært meget om at være på sociale medier, men vi er stadig langt fra at have en debatkultur, som vi kan være bekendt.

Jeg synes dog, at jeg selv har fundet en form, som jeg trives med.

Tre råd

Jeg har tre råd, som jeg vil give videre til dig, der har et aktivt liv på sociale medier.

1. Husk, at Facebook ikke er sandheden.
2. Fokusér på dét, du er god til. Det gør dig selv glad og opbygger tillid.
3. Find én at sparre med, som er dygtig til digitale medier.

Udfordringer i den *digitale* verden anno 2022

Af Jeanne Bau-Madsen, cand.pæd.

Det digitale er en integreret del af virkeligheden. Danmark er ifølge avisen "The Economist" et af de mest digitaliserede lande i verden. Tag fx til Tyskland – dér kan du gå ind på en restaurant i Berlin, hvor du bliver bedt om at betale i "Bargeld" (rede penge), og MobilePay har de ikke altid hørt om.

I Danmark arbejder vi frem mod at have "Verdens bedste digitale offentlige sektor". Som borgere i EU har danskerne fået at vide, at vi skal være digitale borgere i EU. Det er centralt, at borgerne er villige til at deltage og forbruge på nettet. Men er alle danskere med på dette?

Hvis vi spørger den ældre del af befolkningen, dem som ikke har beskæftiget sig med den digitale verden, mens de var på arbejdsmarkedet, er svaret for de flestes vedkommende, at det giver mange problemer i hverdagen. Dette til trods for at vi under pandemien har lært at være i kontakt med venner og familie over Skype og deltaget i generalforsamlinger og andre møder over ZOOM. Mange ældre er også begyndt at købe varer over nettet.

Alle kan se fordelene ved at bruge MobilePay. Det var også en fordel, at vi, fordi alle danskere har person-

numre, der viser vores alder, kunne indkalde bestemte aldersgrupper til Corona vaccination på kort tid, og at vi har vores Coronapas, kørekort og sygesikringsbevis på vores telefon. Men hvis vi glemmer at lade vores telefon op eller ikke kan finde den, hvad så?

Vi skal nu skifte fra NemID til MitID for vores egen sikkerheds skyld!

Det er ikke længere kun sådan, at gamle relationer til mennesker i billetlugen eller i Borgerservice erstattes af digitale løsninger. Vi er nået der til, hvor en digital løsning erstatter en nyere digital løsning! Vores liv leves i stigende grad online. Hvis skiftet fra NemID er det første møde med IT, er det ikke mærkeligt, at mange får et anstrengt forhold til den digitale verden. At skifte fra NemID til MitID har for mange voldt problemer. Bl.a. skal man vide, hvordan man scanner sit pas, og har alle sådan et?

Alle danskere har fået tildelt en e-boks, hvor man modtager breve fra det offentlige og virksomheder. Det kan fx være fra pengeinstitutter. For at komme ind på e-boks skal man i øjeblikket logge ind med enten NemID eller MitID. Mange, især ældre mennesker, har bedt om at få oplysninger, der kommer fra det offentlige, sendt med postvæsnet. Da vi ikke får post hver dag, har det i nogle tilfælde bevirket, at breve fra fx sygehuse om tider til behandling er kommet for sent frem til den person, som bliver indkaldt.

Som man kan fornemme, skal man være i besiddelse af en avanceret telefon og en computer eller en iPad. Ikke alle har råd til et sådant udstyr. Har man anskaffet nævnte udstyr, skal man lære at bruge det. Samtidig bliver udstyret hurtigt forældet. Det er nødvendigt med de rigtige apps på telefonen, og man skal huske et væld af kodeord!

Har man ikke alle disse ting, kan man stadig gå på posthuset og betale regninger, gå i banken eller købe togbilletter på i hvert fald på de allerstørste stationer. Desværre er det svært at finde et posthus, og bankerne får kortere åbningstider og lukker stadig filialer.

Kurser til inspiration

Folkevirke har nogle kurser i støbeskeen. Der planlægges at holde kurser, hvor der sættes fokus på apps, som hjælper med at få orden på fx fotografier, apps som viser vej til yndlingsmusikken, apps der viser andre veje til at bruge computeren til ting, der giver glæde. Og de er alle gratis! Som eksempler kan nævnes "TED", en app som viser vej til foredrag, "LibriVox": Gratis lyd-bøger med klassisk litteratur, "Spotify": Gratis musik – alle genrer.

Dette er kun en brøkdel af de apps, man kan downloade. Hvis der er interesse for at blive introduceret til apps, som kan give større udbytte af jeres computer eller iPad, hører vi gerne fra jer på denne e-mail: folkevirke@folkevirke.dk

Den svære digitale debat

Af Kim Reinhardt,
AKT-lærer

Når jeg hører om, at foreninger vil starte en digital debat, er jeg altid lidt på vagt. Der er så mange faldgruber i dét at starte en digital debat.

Det er bl.a. vigtigt, at man fra starten har en helt konkret plan for, hvordan man får fat i sin målgruppe og ikke blot skyder med spredde hagl. Hvis man vil være sikker på, at man får en seriøs og frugtbar debat, så er det afgørende, at man også får fat i en god gruppe af debattører. Desuden er det min erfaring, at hvis en lukket facebookgruppe skal have chance for at fungere, skal der til en start være konkrete, håndgribelige gevinster for den enkelte, som han/hun kan drage fordel af. Mange af de aktive på Facebook deltager ud fra devisen "Hvad kan jeg få ud af det?"

Så hvis man skal have et netværk til at fungere, skal man have et ret stort antal firstmovers med på ideen, kende formålet og indholdet nøje. De skal være en positiv del af målgruppen og som udgangspunkt også helst være kendte og respekterede. De skal udgøre det, man kunne kalde "stenen, der bliver smidt i vandet, hvorfra ringene kan brede sig". Så hvis man skal have en helt ny Facebook-gruppe til at blive en succes, så er det vigtigt, at man rent

teknisk forbereder gruppen nøje. Det vil bl.a. sige, at algoritmerne på nettet skal være skruet således sammen, at eventuelle brugere – hvis de begynder at søge – nemt bliver sluset ind på siden. Hvis de kommer ind på siden, skal den forekomme lækker, overskuelig og nysgerrighedsskabende. Hvis brugeren trykker på de opstillede underpunkter, skal reaktionen helst være begejstring, når den åbner.

Sidst vil jeg pege på, at hvis en person beslutter sig til forsøgsvis at deltage i projektet, skal vedkommende opleve hurtige reaktioner fra de andre deltagere i gruppen. Det er en reaktion, som kan være med til at booste deres selvværd og give dem lyst til at forsætte og deltage i fremtidige debatter og arrangementer.

Hvis jeg skal komme med yderligere et par ideer til, hvad man kan gøre for at få en digital debatgruppe til at fungere bedre og blive en positiv del af målgruppens hverdag, er der et par områder, jeg vil rette fokus hen mod:

Det kan være uhyre svært at få en gruppe med et bredt formål til at fungere. Hvis man ser på Folkevirkes formålsparagraf, så er den for bredt formuleret til at rumme en debatgruppe på Facebook. Her vil man med fordel kunne fokusere på et enkelt, veldefineret emne, som er mere snævert og derfor nemmere at håndtere. I den forbindelse kan jeg nævne, at jeg selv er medlem af en lukket Facebook-gruppe for min boligs ejerforening. Det startede

småt med oplysninger om, hvornår vandet blev lukket etc. Men den har udviklet sig langsomt men sikkert til at omhandle sociale situationer og mere personlige ting. Alle er glade for siden nu og bruger den jævnlige. Jeg vil også pege på, at dét at kæde digitale medier og konkrete begivenheder sammen er et kendt pædagogisk håndtag. Det kan være, at man efter indbydelse og afholdelse af møder, debatter, fester kundgør, at der er en forsættelse af løjerne på den digitale platform.

Hvis arrangementet har været en succes, er der derefter en del, som afsøger det digitale medie, blandt andet for at se, om der er lignende arrangementer i fremtiden og for at komme i kontakt med mennesker, de har mødt.

Men forholdene på de digitale platforme udvikler sig hele tiden, så det er umuligt at give en anbefaling til, hvordan man skal moderere en digital debat i morgen. Det er – som altid – let at se bagud og komme med erfaringer. Men de skal så omsættes og tilpasses morgendagens forhold.

En spændende og uforudsigelig udvikling, som det bliver spændende at følge med i!

Om Kim Reinhardt

Kim Reinhardt er uddannet AKT-lærer og har beskæftiget sig med folkeskoleelevers A-adfærd, K-kontakt og T-trivsel. Desuden har han som lærer undervist elever i IT.

Debatter i *cyberspace* og fysiske møder

Af Jeanne Bau-Madsen,
cand.pæd.

Folkevirke har gennem mange år på forskellig vis haft aktiviteter, som har været med til at opbygge fællesskaber mellem bedstemødre og mødre. Helt i tråd med Folkevirkes formålsparagraf har Folkevirke etableret forskellige former for fællesskab på tværs af generationer.

Senest har Folkevirke etableret generationstræf via Facebook. For at sikre økonomien søgte Folkevirke om tilskud hos Slots- og Kulturstyrelsen. Ansøgningen blev imødekommet, og Folkevirke kunne gå i gang med projektet "Den Digitale Brevkasse" – en lukket gruppe på Facebook med et lukket chatroom. Set i bakspejlet har Folkevirkes timing med projektet været god.

Den faldt sammen med en del af Corona-nedlukningen og de mange begrænsninger, der var for at mødes fysisk. Så Folkevirkes udspil kom på et tidspunkt, hvor mange sad hjemme og var afskåret fra at mødes fysisk.

I arbejdsgruppen har vi holdt styr på, hvor mange der har besøgt siden, og jævnligt er der blevet lagt et kort debatoplæg op.

Hovedparten af debatoplæggene har drejet sig om børneopdragelse, egne rettigheder og familieforhold. Folkevirke har henvendt sig til kvinder med en anden kulturel baggrund end dansk/vestlig, men også til unge danske mødre uden stærk tilknytning til arbejdsmarke-

det og med manglende netværk. Vores opslag på Facebook har været udarbejdet i samarbejde med personer, som har kendskab til målgruppen. Det har været personer med erfaringer fra mødet med børn og unge og deres forældre. Det er skolelærere, SSP-medarbejdere, AKT lærere, socialarbejdere og andre, der har arbejdet frivilligt sammen med vores målgruppe.

Desuden har Folkevirke fået hjælp fra personer med kendskab til andre kulturer og deres modersmål. Denne hjælp har vi fået fra vores samarbejdspartnere, som er Amal Hayat Denmark og Internationalt Kvinderåd. Desuden har Folkevirke konsulteret eksterne eksperter.

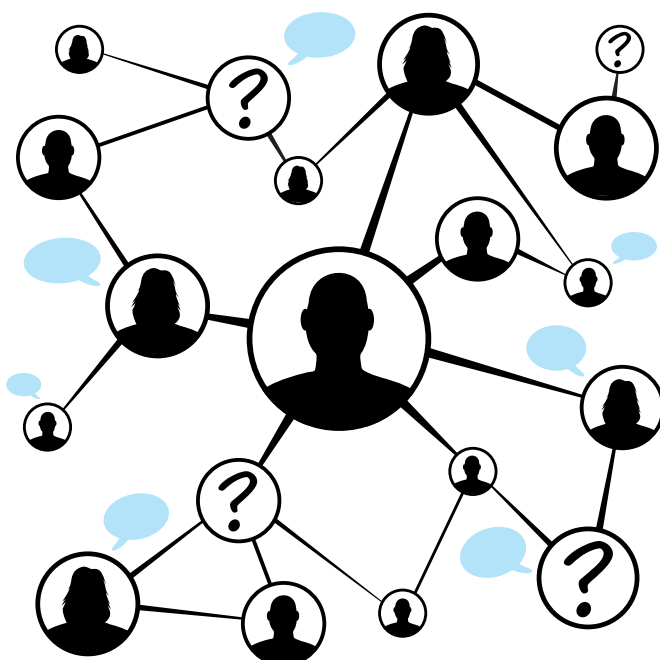
I løbet af projektet har Folkevirke desuden henvendt sig direkte til kvindegrupper både i Odense og København. Folkevirke har skrevet en udførlig brugsanvisning på, hvordan man bliver en del af gruppen.

Desuden er der blevet skrevet forslag til, hvordan man kan nedsætte små studiegrupper, hvor man kan diskutere de emner, som der sættes fokus på i de forskellige opslag. Folkevirke har lagt stor vægt på, at det kan være en fordel, hvis alle ikke er enige. Gennem uenighed kan man være med til at tilføje gode råd og idéer – og uenighed sammen med en god debattone er et vigtigt element i den demokratiske dannelse.

Som led i projektet har Folkevirke med projektet også ønsket at skabe et fysisk møde. For ét er at have kontakt i cyberspace via Facebook, noget andet er at mødes i virkeligheden.

I Folkevirke mener vi, at det fysiske møde og den levende samtale er vigtig.

Derfor har Folkevirke arrangeret et par fysiske møder.

Det blev bl.a. til en tur til Frilandsmuseet og en til Christiansborg. Disse ture er blevet afsluttet med en let frokost, hvor der har været mulighed for at tale sammen og lære hinanden at kende. Her har det været tydeligt, hvor forskelligt debatterne folder sig ud alt efter,

om man blot sidder bag sin skærm og har "samtaler" i cyberspace – eller om man kan sidde fysisk sammen og både lytte til de andre og selv tage ordet.

Disse ture har været en stor succes med mange deltagere fra flere for-

skellige kulturer. På begge ture har der været børn, forældre og bedsteforældre med.

Eksempler på debatopslag

Med dette opslag vil Folkevirke lægge op til debat om ansvar for børneopdragelse

Forældre har ansvaret for deres børn, indtil de er atten år. Ansvar er ikke pædagogers eller skolelæreres. Det betyder f.eks., at forældre altid skal vide, hvor deres børn er. Det er en god idé at have børnenes skoleskema, så man ved, hvornår de skal møde, og hvornår de får fri. Det er også vigtigt at aftale med sine børn, hvornår de går hjem fra fritidsordningen.

Folkevirke er interesseret i at høre, hvordan I sørger for at vide, hvor jeres børn opholder sig?

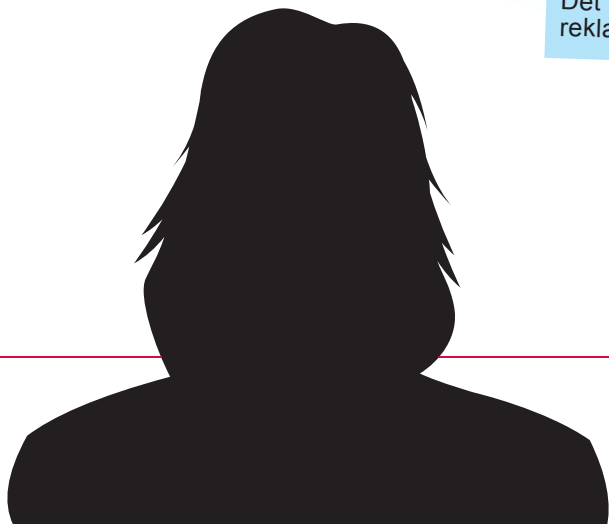
Med dette opslag vil Folkevirke lægge op til debat om børneopdragelse og motivering

Det er en god idé, at dit barn har et fritidsjob. Man skal være 13 år for at arbejde i Danmark – ellers betragtes det som "børnearbejde". Børn kan, når de fylder 13 år, omdele aviser og reklamer, hjælpe med at sortere flasker i supermarkeder eller bringe varer ud for nogle butikker.

Det betyder, at de fx skal omdele reklamer og aviser til husstande,

der ligger i nærheden af, hvor I bor. Man kan orientere sig om nogle af mulighederne ved at søge på www.blivomdeler.nu eller ringe på tlf. 70 10 40 00. Man kan også undersøge mulighederne hos supermarkeder og butikker i sit nærområde.

Folkevirke er interesseret i at høre, om nogle af jer eller jeres børn har erfaringer med fritidsjob? Måske har I idéer til et fritidsjob for unge?

Med dette opslag vil Folkevirke lægge op til debat om børn og lærerige hyggestunder

Det er vigtigt, at forældre læser højt for deres børn. Det giver nogle hyggelige stunder mellem børn og forældre. At få en godnathistorie betyder, at alle – både forældre og børn – falder til ro efter en travl dag. En meget vigtig sidegevinst er, at det udvider børnenes ordforråd.

Folkevirke er interesseret i at høre, om I har nogle forslag til gode bøger at læse sammen med børn og erfaringer, som I selv har gjort jer.

Har jeres børn en yndlingsbog, som andre kunne få glæde af?

Med dette opslag vil Folkevirke lægge op til debat om komfortzoner

Har du overvejet, hvorfor de fleste i din omgangskreds "ligner" dig selv?

Tænk over det.

Det gælder forhold som bl.a. alder, stil, hobby, nationalitet og "klasse".

Når du har tænkt lidt over det, så overvej, hvor meget du kunne udvikle dig ved fx at komme tæt på helt andre typer. Hvis du er åben og ikke tilbageholdende, så kan du udvide din horisont og lære noget nyt. En udvikling, som kan sættes i gang, når du træder ud af din komfortzone.

Har nogle af jer prøvet at tage hul på den udvikling?

Del gerne jeres erfaringer med os i kommentarfeltet herunder!

Med dette opslag vil Folkevirke lægge op til debat om fordomme

Når der er noget, som vi ikke kender så meget til, har vi ofte en forestilling om eller en forudindtaget holdning til, hvad det kan være. Det kan fx dreje sig om mad, et bestemt sted, nogle bestemte mennesker eller noget helt tredje.

Oftentimes har de forudindtagne holdninger desværre den betydning, at de holder én tilbage fra at få be- eller afkræftet, om der er hold i ens opfattelser.

Har du oplevet, at du har haft en fordom eller forestilling om noget, som senere så viste sig at være forkert?

Hvis ja, ændrede det så dit syn på forholdet? Hvordan agerede du bagefter, når du kom i en situation, hvor du skulle genoverveje din tidligere holdning?

Del gerne jeres erfaringer med os i kommentarfeltet herunder! Det er på den måde, at vi kan blive klogere og måske få mod til selv at få afkræftet nogle fordomme.

Med dette opslag vil Folkevirke lægge op til debat om økonomi og lommepenge

Hvis jeres hjemmeboende børn har et job, er det vigtigt, at de har penge, som de tjener ved fritidsjobbet, også er børnenes egne penge. Det er dog vigtigt, at I laver aftaler med dem om, hvad pengene skal bruges til. Fx kan de sætte noget af deres løn i banken og spare sammen til fx en cykel eller en pc. Hvis det er store børn eller unge, der tjener mange penge, kan de betale et fast beløb for at bo hjemme. Folkevirke er interesseret i at høre, hvordan I lærer jeres børn at blive gode økonomer?

Spændende *debat* om stemmesedler

Af Annemarie Balle,
formand for
Folkevirke

Efter et par års pause på grund af Corona-nedlukning kunne Folkevirke i år igen deltage i det intense Folkemøde på Bornholm.

Folkevirke deltog med debatoplæg om stemmesedler sammen med Folkeuniversitetet på Bornholm.

Det skete under overskriften "Stemmesedler – demokrati, fusk eller manipulation?" og med oplæg af Folkevirkes formand, journalist Annemarie Balle og Folkevirkes næstformand, cand.pæd. i historie Jeanne Bau-Madsen.

Arrangementet blev holdt i flot vejir på det nye Allinge Bibliotek. Det ligger på Nordlandsskolen, som ligger

lidt i udkanten af selve Folke-mødepladsen.

Der kom ikke helt så mange til debattmødet, som Folkevirke og Folkeuniversitetet havde håbet på. Men til gengæld var debatten så meget mere livlig og intens. Der blev drøftet mange facetter af de spørgsmål, som blev stillet i mødets overskrift. Der er ingen tvivl om, at Folkevirkes udspil gav stof til eftertanke og mange refleksioner om udformningen af den danske stemmeseddel og de elementer, som i dag måske kan være lidt udemokratiske. Eller i hvert fald knapt så gennemskuelige, som intensionen har været, da den blev udformet for 100 år siden. Det er i hvert fald tankevækkende, at Danmark er et af de lande, som har bibeholdt designet på sine stemmesedler næsten uændret gennem 100 år.

I de dage, som udstillingen blev vist på Allinge Bibliotek, blev den set af mange, fordi biblioteket havde åbnet i alle dagene, og der blev samtidig bl.a. arrangeret et særligt "escape room" for børn på biblioteket. En aktivitet, som er udviklet specielt til biblioteker og til børn. Alle opgaver tager udgangspunkt i litterære tekster.

Folkevirkes formand Annemarie Balle fortalte engageret om Folkevirkes projekt om stemmesedler og demokrati.

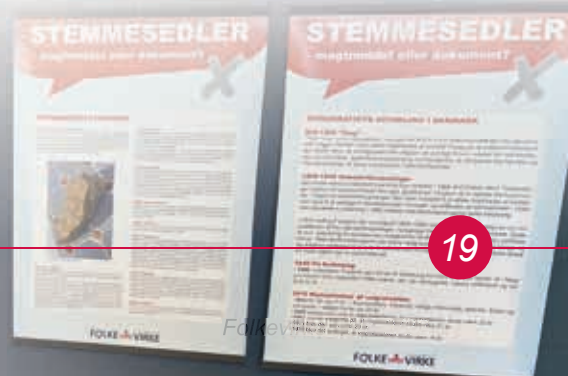
Desuden viste Allinge Bibliotek en udstilling med ukrainske portrætter – alle akvareller var malet i gule og blå farver.

Folkevirke har på Folkemødet i år fået markeret sig som en nærværende og debatskabende folkeoplysende forening. Helt i tråd med sin formålsparagraf.

Det ligger allerede fast, at næste års Folkemøde holdes i uge 24 – så forhåbentlig finder Folkevirkes brugere frem til et godt emne, som kan sættes til debat næste forsommer. Sidder du inde med et forslag, så send det til Folkevirke på mailen folkevirke@folkevirke.dk.

Sådan bød Folkevirke velkommen til sit arrangement på Folkemødet på Bornholm.

Randi Pontoppidan
fascinerede med sine
live kompositioner.

Kunsthistoriker Lisbeth Tolstrup (t.v.)
i givende samtale med forfatteren
Helle Bertram.

Kvindestemmer '22:

Fejende *flot* eftermiddag

Af Annemarie Balle

Da Kvindestemmer den 26. marts 2022 slog dørene op på spillestedet Hotel Cecil, skal det ikke være nogen hemmelighed, at arrangørgruppen havde lidt sommerfugle i maven. Efter et par år med Covid-19-restriktioner sad der stadig en vis nervøsitet tilbage. Ville gæsterne dukke op og være parate til at sidde lidt tættere, end de seneste år har givet mulighed for?

Arrangørgruppen havde naturligvis stillet borde og stole op med mere plads end sædvanligvis. Men ville det være nok?

Svaret blæser lidt i vinden, for resultatet var, at arrangementet blev det bedste indtil dato, men at der kom færre gæster, end vi havde håbet på.

Arrangørgruppen havde lagt et godt og afvekslende program og havde i år valgt at lade kunsthistoriker Lisbeth Tolstrup gå ind i dybere sam-

taler med kunstnerne. På dén måde fik gæsterne en mere nuanceret oplevelse.

Både kunstnere og gæster gav bagefter udtryk for, at det havde været en fejende flot eftermiddag med store oplevelser.

Oplevelser, som de ville tænke tilbage på med glæde, og som var ekstra gode efter den lange nedlukning af det danske kulturliv.

Rammerne på spillestedet Hotel Cecil var perfekte og var med til at gøre eftermiddagen så oplevelsesrig.

Det var forfatteren Dorthe Chakravarty, som denne eftermiddag lagde ud med at fortælle om Danmarks første kvindelige læge, Nielsine Nielsen. Dorthe Chakravarty fortalte, at Nielsine Nielsen med sine valg brød mændenes monopol på både universitetet, på lægestudiet og i lægefaget generelt. Hun førte i 1860'erne dagbog, hvor hun – ret enestående for tiden – bl.a. skriver om ikke at

blive gift og om at leve et frit liv, som hun selv kan skabe.

Dorthe Chakravarty har foretaget en meget grundig research og har på den måde kunnet tegne et meget nuanceret og spændende portræt af en enestående kvinde. En kvinde, som måtte tage mange hårde kampe, og som også opnåede store resultater.

Med sine punktnedslag i Nielsine Nielsens liv og gerninger fik tilhørerne et godt indblik i de mange svære valg, hun havde truffet – og de konsekvenser, de havde fået for både Nielsine Nielsen selv og for det omgivende samfund.

Den første musiker, der gik på scenen, var komponist, vokalist og improvisator Randi Pontoppidan. Hun lagde vægt på at kunne være i nuet og komponere på stedet. Den tilgang til musikken fik tilhørerne nogle fantastiske oplevelser af. Hun lagde lag på lag i sit musikalske udtryk ved bl.a. at optage nogle

korte musikstumper, tilføje ekko og afspille lyden samtidig med, at hun fjøede nye lydoplevelser til.

Derefter indtog forfatteren Helle Bertram sofaen på scenen sammen med kunsthistoriker Lisbeth Tolstrup. De indgik i en spændende samtale om Helle Bertrams arbejder og de oplevelser, som ligger bag teksterne. Det drejede sig bl.a. om essaysamlingen "Spør" og bogen "Kort". I "Kort" havde Helle Bertram givet sig selv det benspænd, at alle tekster skulle være på 800 ord og samtidig tage udgangspunkt i geografiske steder, som Helle Bertram har besøgt.

Det blev til nogle meget tankevækkende ordvekslinger og fine oplæsninger.

Billedhugger Lene Stevns Jensen fortalte levende om sine inspirationskilder i bl.a. Grønland og på Svalbard, hvor fuglen og hvalrossen begge steder har været hendes helt store inspirationskilder.

Dagens sidste forfatter var Stine Askov, som debuterede som forfatter i 2012 med romanen "Bid". Det er en tidstypisk roman om en ung kvinde med rod i livet. Debatten med kunsthistoriker Lisbeth Tolstrup tog udgangspunkt i bogen "Katalog over katastrofer", som er Stine Askovs fjerde roman. En meget munter og satirisk bog, som Stine Askov læste op af og derved gav tilhørerne et godt indtryk af, ligesom hun i samtalen gav udtryk for sit skarpe samfundssyn.

Eftermiddagen sluttede med et spændende indblik i komponist og musiker Lil Lacys musikalske univers.

Lil Lacy har komponeret, arrangeret og indspillet musik til forskellige koncerter og performances, bl.a.

kammeroperaen "One world above, another below, 45" og multikanalsværket "You're somehow connected – a dream play, 80", som åbnede Aarhus Festuges officielle gallakoncert 2021. Hun har spillet koncerter og fået sin musik opført i ind- og udland.

For at give deltagerne i eftermiddagen mulighed for at opleve nogle af disse koncerter, viste hun en fantastisk musikvideo – og med den oplevelse tog hun afsæt i sin liveoptræden!

En fantastisk og medrivende eftermiddag var dermed slut – og alle kan nu glæde sig til store oplevelser på spillestedet Hotel Cecil den 11. marts 2023, hvor Kvindestemmer '23 bliver gennemført.

Bag arrangementet står: Folkevirke, Kvinder i Musik, Kvindelige Kunstneres Samfund og Dansk Blindesamfunds Kvinder.

Forfatteren Dorthe Chakravarty fortalte medrivende om, hvordan Danmarks første kvindelige læge, Nielsine Nielsen, med sine valg brød mændenes monopol.

Billedhugger Lene Stevns Jensen fortalte levende om sine inspirationskilder i bl.a. Grønland og på Svalbard.

Der blev ydet økonomisk støtte fra:

Den Bøhmske Fond
Kvindernes Bygning
Dansk Musiker Forbund
Folkevirke
Kvindelige Kunstneres Samfund
Københavns Kommunes Musikudvalg

Landet over tilrettelægger Folkevirke møder, foredragsrækker, studiekredse, temamøder, kurser og lejre, hvor alle kan deltage.

Ved redaktionens slutning
forelå der oplysninger
om disse arrangementer.

Mere detaljerede oplysninger kan fås
ved henvendelse til
Folkevirkes kontor,
Niels Hemmingsens Gade 10, 3. sal,
1153 København K,
telefon 33 32 83 11
(bedst tirsdage mellem kl. 9 og 16)
eller folkevirke@folkevirke.dk

Desuden kan der ses en opdateret oversigt
over arrangementer på Folkevirkes
hjemmeside www.folkevirke.dk

Du kan også følge Folkevirke på Facebook.

Folkevirkes møder former sig som
åbne debatter om aktuelle emner,
hvor deltagerne som regel
tager udgangspunkt i et oplæg.
**Folkevirkes møder er åbne
for alle interesserede!**

REGION HOVEDSTADEN

BORNHOLM

Kontakt:

Marianne Kofod Pedersen,
Svanekevej 32, 3740 Svaneke
Tlf. 56 49 21 65

KØBENHAVN

»På Folkevirke«

Niels Hemmingsens Gade 10,
1153 København K.

Kontakt:

Folkevirke,
Niels Hemmingsens Gade 10, 3. sal,
1153 København K. eller
Jeanne Bau-Madsen
Tlf. 21 27 62 19
folkevirke@folkevirke.dk

Folkevirkes Litteraturkreds i København

Mødestedet er Folkevirke,
Niels Hemmingsens Gade 10, 3. sal,
1153 København K.
Tlf. 33 32 83 11

Debatmøderne foregår på torsdage kl. 12.00-14.30.

Datoer og bøger er aftalt
af studiekredsen.

8. september

Honoré de Balzac: "Far Goriot".

29. september

Audur Ava Ólafsdóttir: "Miss Island".

27. oktober

Kirsten Thorup: "Indtil vanvid
indtil døden".

17. november

Sofi Oksanen: "Duerne der
forsvandt".

15. december

H. C. Andersen: "Skyggen".

Der betales kontingent for hele
sæsonen ved kursusstart
(efterår og forår) i alt 600 kr.

Litteraturkredsen har eksisteret i
flere år, og der kommer hele tiden nye
medlemmer. Men der er plads til flere,
som har lyst til at engagere sig i en
levende og vedkommende debat.

Kontakt:

Britta Poulsen
Tlf. 46 36 56 32

KØBENHAVNS VESTEGN

Vestegnens Litteraturkreds

Møderne holdes den sidste tirsdag
i hver måned.

Møderne holdes fra kl. 14.00 til 17.00 i
Ildrætsanlæggets lokaler på Sportsvej
i Glostrup.

27. september

"Bjørneklo" af Stine Askov.
Fremlægges af: Anne Birte Kyed.
Dagens digt: Ingelise Olsen.

25. oktober

"Astrid og Veronika" af Linda Olsson.
Fremlægges af: Birgit Kristensen.
Dagens digt: Anne Birte Kyed.

29. november

"Blind Tunnel" af Tove Alsterdal.
Fremlægges af: Ulla Persson.
Dagens digt: Birgit Kristensen.

Tilmelding og kontakt:

Formand:
Ellen Kristiansen,
Vegavænget 41, 2620 Albertslund
Tlf. 40 84 62 07
elhart08@gmail.com
Næstformand:
Ingelise Olsen,
Glentehusene 52, 2620 Albertslund
Tlf. 60 47 89 92
prebon@webspeed.dk

Kasserer:

Annelise Bohn,
Nørretofte Alle 9, 2500 Valby
Tlf. 21 68 02 42
familienBohn@hotmail.com

Revisor:

Anne Birthe Kyed,
Rendsagervej 253, 2625 Vallensbæk
Tlf. 23 41 23 36
abk@Kyed.us

REGION NORDJYLLAND

FOLKEVIRKE VESTHIMMERLAND

Alle arrangementer foregår på
Farsø Sognegård, Søvej 3 i Farsø
kl. 14.00-16.15,

hvis ikke andet er nævnt.

Entré og kaffe med kage – 90 kr.
Bemærk dog, at det **første** foredrag
finder sted på **Kimbrerkroen**,
Markedsvej 8, 9600 Aars.

12. september kl. 19.30

Et ganske særligt par – Bodil og
Hal Koch v/ cand.mag. i historie og
engelsk Jørgen Dieckmann
Rasmussen.

Sted: Kimbrerkroen Aars.

10. oktober kl. 14.00-16.00

Det digitale menneske – menneske-
værd i ensomhedens tid
v/ historiker, dr. phil. Michael Böss.
Sted: Farsø Sognegård.

31. oktober kl. 14.00-16.00

Den nye højskolesangbog. Hvad kom
med? Hvad forsvandt? v/ sanger og
organist Anette Kjær.

Sted: Farsø Sognegård.

28. november kl. 14.00-16.00

Vendsyssel, vendelboer, Vagn.
Med Vagn på rejse hjemme og ude
v/ journalist Vagn Olsen.
Sted: Farsø Sognegård.

Bestyrelsen Folkevirke

Vesthimmerland 2021/2022:

Formand:

Tove Kristensen,
Hans Egedes Vej 120, 9600 Aars
Tlf. 98 62 66 10 / 20 87 64 12
tove.karen120@gmail.com

Næstformand:

Else Thirup,
Gl. Ullitsvej, 9640 Farsø
Tlf. 23 25 28 17
elsethirup@hotmail.com

Sekretær:

Lone Nørgaard,
Svoldrupvej 122, Vognsild, 9600 Aars
Tlf. 98 65 82 57
pelonor122@gmail.com

Kasserer:
Iris Brink Hansen,
Nakkevej 24, Risgårde, 9640 Farsø
ih@newmail.dk
Tlf. 22 87 13 09 / 98 63 60 42
Bestyrelsesmedlem:
Ellen Kahr Thomsen,
Gl. Blærevej 66, 9600 Aars
kahrthomsen@kahrthomsen.dk
Tlf. 23 62 53 96 / 98 66 62 05
Suppleanter:
Margrethe Dam Hansen,
Gråbølle 15, 9600 Aars
Tlf. 41 59 33 34
Revisorer:
Jette Høyer,
Hvalpsund,
Tlf. 25 39 97 96 / 98 63 34 56
Revisorsuppleant:
Ingrid Danielsen, Aars

Studiekreds:

I Vesthimmerland har Folkevirke desuden en studiekreds.
Sted: Akademi ved Dronning Ingrid Hallen, Farsø.
Alle møder starter kl. 14.00, med mindre andet er oplyst.
Alle er velkomne!

Kontakt:

Iris Brink Hansen, Risgårde
Tlf. 22 87 13 09 / 98 63 60 42
www.facebook.com/
folkevirkevesthimmerland.

REGION MIDTJYLLAND

HERNING

Møder afholdes i Bethania, Torvet 9, Herning. Møderne foregår hver anden mandag kl. 14.00-16.00. Alle er velkomne til at møde en halv time, før mødet begynder. Der er kaffe-pause på ca. 15 min., hvor man kan nyde sin medbragte kaffe. Der er også mulighed for at købe kaffe.

Medlemskontingentet for hele sæsonen er 200 kr. Hvert møde koster 40 kr. for medlemmer og 60 kr. for ikke-medlemmer. Satserne er også gældende for pensionister.

12. september

"H.C. Andersens vidunderlige, men også barske eventyrverden" v/ cand.mag. Anna Dinesen. H.C. Andersen er stadig aktuel, da mange af de holdninger, han afdækker, kan genfindes i dag.

26. september

"Fra Vorbasse til Christiansborg". Formanden for Folketinget, Henrik Dam Kristensen, fortæller om vejen til politik og hverdagen som politiker og minister – alt krydret med anekdoter.

10. oktober

"Heksen fra Fjaltring". Journalist og forfatter Knud Jakobsen tager udgangspunkt i sin bog af samme navn og fortæller en barsk og sandfærdig historie fra 50'erne om en stedmors behandling af sine stedbørn.

24. oktober

Musikeftermiddag med sanger og musiker Ole Jørgensen fra Herning. Han vil sammen med sin pianist underholde med fællessang og solosang krydret med gode fortællinger.

7. november

"Min barndom i Herning i 50'erne" v/ pens. lærer Anna Grethe Østergaard, fører os i sit billedeforedrag tilbage til 50'erne, hvor tilværelsen var uden køleskab, TV, mobiltelefon og meget andet. Vi hører om hverdagslivets udfordringer.

21. november

"Drømmen om Amerika – den danske udvandring" v/ idéhistoriker Christian Friis. – Et spændende stykke danmarkshistorie. Vi får et indblik i udvandringen fra 1860 til udbruddet af 1. Verdenskrig ved et levende og underholdende foredrag, ledsaget af et flot billedmateriale.

5. december

Juleafslutning. I dag får vi besøg af den tidligere leder af Bakkehuset i Ikast, Bente Busk, der vil synge sammen med os.
Der serveres julegodter.

Bestyrelse:

Formand:
Lene Lund,
Emil Resensvej 47, Herning
Mobil 29 92 58 50
Næstformand:
Iben Brock,
Spinkebjerg 31, Gjellerup, Herning
Mobil 22 12 95 53
Kasserer:
Tove Katstrup,
Karen Blixens Vej 1P, Ikast
Mobil 40 70 90 51
Bestyrelsesmedlemmer:
Tytte Vestergaard Olesen,
Laubsvej 15, Herning
Mobil 25 80 50 67

Birde Lindholm,
Sabroesvej 3D, 4. sal, dør 5,
Herning
Mobil 23 67 76 75
Suppleanter:
Hanne Østergaard,
Østre Kirkevej 38, 2. sal, Herning
Mobil 20 41 11 40
Doris de Voss,
Ørnevej 32, Herning
Mobil 21 66 06 32

REGION SJÆLLAND

ROSKILDE

Kontakt:

Britta Poulsen
Tlf. 23 46 45 95
britta.poulsen@privat.dk
Kirsten Rudfeld
Tlf. 29 61 28 81
rudfeld@webspeed.dk

Alle debatmøder holdes i Byens Hus, Lokale Tankerummet kl. 14-16.

Mødedatoer i efteråret 2022:

6. september

Debatten tager udgangspunkt i Stine Pilgaards "Meter i sekundet". Desuden er følgende mødedatoer aftalt: **27. september, 25. oktober, 15. november** og **13. december**.

UDLAND

GRØNLAND

Folkevirke i Nuuk

Kontakt:

Rebekka Olsvig,
Jens Kreutzmann Aqq 30,
postboks 575,
3900 Nuuk, Grønland

Genforening i ord og toner

I hundredåret for Genforeningen ønskede Folkevirke at være med til at markere denne. Vi havde arrangeret flere koncerter, hvor vi i ord og toner fortalte om tiden før og efter Genforeningen.

Nedlukningen på grund af Coronapandemien gjorde, at Folkevirke aldrig fik gennemført koncerterne.

De kan heldigvis gennemføres nu, for genforeningen er en vigtig begivenhed i danmarkshistorien og vil til enhver tid være interessant at høre om.

Folkevirkes koncerter giver en smagsprøve på musik og sange, som blev skrevet før og lige efter 1920. I løbet af koncerterne fortæles om musikken og dens tilblivelse.

Blokfløjtenist og recorder player

Louise Hjort, pianist Louise Schrøder og mezzosopran Nana Bugge vil fremføre og fortolke sange af kendte danske digtere som Henrik Pontoppidan, Chr. Richardt og Helge Rode. Musikken er bl.a. af komponisterne Carl Nielsen og Thomas

Louise Hjort, blokfløjtenist.

Laub. De enkelte numre vil blive bundet sammen af Folkevirkes næstformand Jeanne Bau-Madsen, som er cand.pæd. i historie.

Folkevirke arrangerer tre koncerter i løbet af 2022

- Den første blev gennemført i sommerlandet den **21. juli** på **Hesselbjerg Festivalen på Nordlangeland**.
- Den anden koncert i rækken holdes den **11. september kl. 15-17** i **Brøndby Strand Kirke, Brøndby Strand Centrum 90, 2660 Brøndby Strand**.
- Den tredje og sidste koncert holdes den **26. september kl. 17-19** i **Metronomen, Godthåbsvej 33, 2000 Frederiksberg**.

